

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 690

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 octombrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 919 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	2–5
Decizia nr. 950 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	5–6
Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	7–8
Decizia nr. 1.134 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	8–9
Decizia nr. 1.168 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal	10–11
Decizia nr. 1.205 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	11–12
Decizia nr. 1.209 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură penală	12–13
Decizia nr. 1.210 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală	13–14
Decizia nr. 1.211 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 919**

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Antonia Constantin — procuror
 Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Aurel Rus în Dosarul nr. 18.683/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde domnul Mihai Alexandru Ionescu, consilierul juridic al părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că prin verificarea din oficiu a persoanelor care au deținut, dețin sau candidează pentru diverse funcții sau demnități nu se aduce nicio atingere dreptului acestora la propria imagine, întrucât reglementarea criticată nu tinde la angajarea vreunei răspunderi juridice, ci are ca scop „o simplă consemnare publică”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că nu sunt nesocotite dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.683/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Aurel Rus într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu face altceva decât să preia, sub o altă denumire, prevederile Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, lege declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 51/2008. De aceea, susține că, *mutatis mutandis*, și ordonanța care a luat locul legii trebuie declarată neconstituțională, „în fapt aflându-ne în fața unui artificiu legislativ prin care se dă efect juridic unor norme neconstituționale”. În acest sens, precizează că, în opinia sa, prin noua reglementare „nu se degravează Consiliul Național

pentru Studierea Arhivelor Securității de atribuțiile jurisdicționale și de putere judecătorească paralele”; „sub aspect probatoriu, persoana cercetată este circumscrisă unor înscrisuri care emană de la CNSAS și de la fosta poliție politică, fără a se oferi posibilitatea administrării unui probatoriu în limitele Codului de procedură civilă”; „rolul instanței de judecată chemată a confirma sau infirma o propunere a Colegiului CNSAS bazată pe înscrisuri care emană de la această instituție este unul formal, încălcând grav principiul accesului liber la justiție”.

În ceea ce privește prevederile art. 3 și art. 5 din ordonanță, se susține că sunt nesocotite prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, prin aceea că, „trecând peste noțiunea de informații de interes public, așa cum este aceasta reglementată de dispozițiile Legii nr. 544/2001, realizează o enumerare limitată și fără justificarea unui criteriu obiectiv a persoanelor ce pot fi din oficiu cercetate de CNSAS. În mod evident, examinarea calității de fost colaborator al Securității a persoanelor care au deținut, dețin sau candidează la funcțiile publice este de natură să creeze acestora un enorm prejudiciu de imagine și deci o piedică nejustificată în exercitarea dreptului de a fi ales garantat de Constituție”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt constituționale, întrucât nu înlătură în niciun mod posibilitatea părților interesate de a-și angaja un avocat și de a se prevala de toate garanțiile care condiționează desfășurarea unui proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie

2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 3: „Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții:

- a) Președintele României;
- b) deputat sau senator în Parlamentul României, membru în Parlamentul European;
- c) membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat, secretar general, secretar general adjunct din Guvern și din ministere, director în minister și asimilați ai acestor funcții, Comisar European;
- d) secretarii generali și secretarii generali adjuncți ai Camerelor Parlamentului, directorii departamentelor celor două Camere, consilierii prezidențiali și de stat;
- e) prefectii, subprefectii, secretarii generali ai consiliilor județene, secretarul general al Consiliului General al Municipiului București;
- f) directori în prefectură, conducătorii serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale, organizate la nivel local;
- g) primarii, viceprimarii, consilierii județeni, consilierii în Consiliul General al Municipiului București, consilierii locali;
- h) directorul și adjuncții acestuia în cadrul Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și șeful și adjuncții acestuia în cadrul structurilor județene ale Serviciului Român de Informații și ale Serviciului de Telecomunicații Speciale;
- h¹) candidații pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității;
- i) personalul diplomatic și consular;
- j) Avocatul Poporului și adjuncții acestuia;
- k) membrii în Consiliul Național al Audiovizualului;
- l) judecătorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv cei din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și ai Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, judecătorii, procurorii și prim-grefierii de la instanțele și parchetele civile și militare;
- m) personalul cu funcții de conducere, cu excepția celui prevăzut la lit. c), din Ministerul Internelor și Reformei Administrative*), precum și ceilalți ofițeri și subofițeri/agenți din Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
- n) președintele, vicepreședintele și consilierii de conturi din cadrul Curții de Conturi; persoanele cu funcții de conducere, la nivel național și județean, în Garda Financiară și în organele vamale;
- o) președintele și președintele de secție la Consiliul Legislativ, membrii Consiliului Legislativ, ai Consiliului Național de Integritate, președintele și vicepreședintele Agenției Naționale de Integritate, persoanele cu funcții de conducere din Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și din Agenția

Națională a Funcționarilor Publici, președinții și membrii Consiliului Concurenței, ai Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, ai Institutului Național de Statistică și ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

p) membru în consiliile de administrație ale societăților publice de radio și de televiziune, acționar, administrator, director, redactor-șef, redactor în serviciile publice ori private de televiziune, radio sau presa scrisă, analiștii politici și asimilații acestora;

q) guvernatorul Băncii Naționale a României, președinte, vicepreședinte de bancă și membrii consiliului de administrație din sectorul bancar;

r) membru, membru corespondent, membru de onoare sau secretar general al Academiei Române ori, după caz, secretar al academiilor de ramură;

s) rectorul, prorectorul, secretarul științific al senatului universitar, decanul, prodecanul, secretarul științific de facultate și șefii de catedră din instituțiile de învățământ superior de stat și private;

ș) inspector general sau adjunct, inspector de specialitate al inspectoratului școlar județean, director de liceu ori de grup școlar, precum și director în instituțiile de cultură, la nivel național, județean, municipal și local;

t) președinte, vicepreședinte, secretar general și ceilalți membri ai organelor de conducere statutare ale partidelor politice, la nivel național, județean și local, sau ai unei organizații neguvernamentale și asimilații acestor funcții;

ț) personalul militar și civil cu funcții de conducere, cu excepția celui prevăzut la lit. c), din Ministerul Apărării*) și din statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, conform nomenclatoarelor de funcții, precum și comandanții de unități sau echivalente;

u) ierarhii și șefii cultelor religioase recunoscute de lege, până la nivel de preot inclusiv, precum și asimilații lor de la parohiile din țară și din străinătate, la cererea reprezentanților cultului religios de care aceștia aparțin;

v) președinte, vicepreședinte și secretar general de organizații patronale și sindicale reprezentative la nivel național și asimilații acestor funcții, precum și ceilalți membri ai conducerilor executive respective;

w) director al direcției de poștă și telecomunicații, șefi de serviciu de poștă și de telecomunicații, șefi de centrală telefonică;

x) persoanele cu funcție de conducere din direcțiile sanitare județene, din direcțiile județene de sănătate publică și a municipiului București, din Colegiul Medicilor din România, din casele de asigurări de sănătate, directorii de spitale, precum și medicii psihiatri, anatomo-patologi și legiști;

y) persoanele cu funcții de conducere, inclusiv membru al consiliului de administrație în regii autonome, companii și societăți naționale, societăți comerciale având ca obiect activități de interes public sau strategic, precum și membrii conducerii fundațiilor, asociațiilor și filialelor care activează pe teritoriul României, inclusiv fondatorii acestora;

z) persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.”;

*) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, Ministerul Internelor și Reformei Administrative a fost reorganizat în Ministerul Administrației și Internelor, iar Ministerul Apărării a fost reorganizat în Ministerul Apărării Naționale.

— Art. 5: „(1) Persoanele care candidează, au fost alese sau au fost numite în una dintre demnitățile ori funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) — h¹), cu excepția celor care la data de 22 decembrie 1989 nu împliniseră vârsta de 16 ani, fac o declarație pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa la prezenta ordonanță de urgență, în sensul că au avut sau nu calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Verificarea calității de lucrător al Securității ori de colaborator al acesteia se face din oficiu pentru persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) — h¹), inclusiv pentru cele aflate în exercițiul respectivelor demnități ori funcții la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1) se depune la șeful instituției care numește sau la instituția care validează alegerea ori la alte persoane sau instituții, după cum urmează:

a) deputații și senatorii, precum și secretarii generali și secretarii generali adjuncți ai Camerelor Parlamentului, directorii departamentelor celor două Camere — la președintele Camerei Deputaților, respectiv al Senatului României;

b) membrii Parlamentului European — la Biroul Electoral Central;

c) Comisarul European, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat, secretarul general, secretarii generali adjuncți din Guvern și din ministere, consilierii de stat și personali ai primului-ministru, prefectii și subprefecții, directorii generali și directorii din Cancelaria Primului-Ministru, din Secretariatul General al Guvernului, precum și directorii generali și directorii din ministere și asimilații acestor funcții — la Cancelaria Primului-ministru;

d) consilierii prezidențiali și de stat din Administrația Prezidențială — la Președintele României;

d¹) persoanele care exercită demnități publice și funcții publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor aflate sub control parlamentar — la persoana desemnată de secretarul general al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz;

e) directorul în prefectură, conducătorii serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale, organizate la nivel local — la prefect;

f) consilierul județean, consilierul în cadrul Consiliului General al Municipiului București, secretarul general al consiliului județean și al Consiliului General al Municipiului București — la președintele consiliului județean, respectiv primarul general al municipiului București;

g) primarul, viceprimarul, consilierul municipal și local — la primar;

h) directorul și adjuncții acestuia în cadrul Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și șeful și adjuncții acestuia în cadrul structurilor județene ale Serviciului Român de Informații și ale Serviciului de Telecomunicații Speciale — la șeful instituției din care fac parte aceștia.

(3) Candidații la funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) și g) depun declarațiile la biroul electoral competent, în aceeași zi cu depunerea candidaturii.

(4) Autoritățile la care se depun declarațiile sunt obligate să trimită Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în termen de 30 de zile de la data alegerii sau numirii în funcție, lista persoanelor care îndeplinesc funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) — h¹), însoțită de declarațiile pe propria răspundere. Lista trebuie să cuprindă următoarele date:

a) numele și prenumele, inclusiv numele anterioare, acolo unde este cazul, precum și data și locul nașterii;

b) numele și prenumele tatălui, numele și prenumele mamei;

c) locul de muncă și funcția pe care o ocupă;

d) domiciliul din actul de identitate.

(5) Verificările se fac în ordinea stabilită la art. 3, respectându-se procedurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență. Se verifică cu prioritate persoanele care candidează, sunt alese sau numite în demnități sau funcții la nivel național.”

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a reținut ca obiect al excepției de neconstituționalitate doar prevederile art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, deși autorul acesteia a criticat și prevederile art. 32 și art. 33, precum și ordonanța în ansamblul său. Având în vedere că actul de sesizare a Curții Constituționale îl constituie, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, încheierea instanței în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea nu se poate considera investită decât cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

În opinia autorului excepției, prevederile art. 3 și art. 5 din ordonanță contravin celor ale art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, care stabilesc că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 reprezintă o concretizare a prevederilor constituționale care consacră dreptul la informație, oferind cetățenilor și diverselor entități și autorități publice o modalitate în plus de valorificare a acestuia, prin posibilitatea de a solicita informații în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă anumite demnități sau funcții, enumerate în cuprinsul art. 3 din ordonanță. În niciun caz nu poate fi reținută interpretarea în mod artificial restrânsă prin care autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate „trec peste noțiunea de informații de interes public, așa cum este reglementată de dispozițiile Legii nr. 544/2001”. Dispozițiile art. 31 din Constituție conferă dreptului la informare o amplitudine care nu poate fi limitată la prevederile unei singure legi, și anume cea menționată de autorul excepției.

Totodată, Curtea constată că obligația instituită prin prevederile art. 5 din ordonanță în sarcina persoanelor care candidează, au fost alese sau au fost numite în anumite demnități ori funcții de a declara pe propria răspundere dacă au avut sau nu calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia dă expresie plenară principiului statuat în art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit căruia România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

De altfel, preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 definea la momentul emiterii acesteia scopul reglementării ca fiind „o continuare, într-un mecanism nou, a procesului de devalorare a activităților exercitate de regimul comunist”, care a instaurat, în special prin intermediul Securității, „o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților lor fundamentale”. Astfel cum a reținut în jurisprudența sa, concretizată prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, „aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin consemnarea publică a abuzurilor, și contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești”, iar scopul ordonanței, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești.

În fine, Curtea constată că nu poate reține criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la dispozițiile art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit cărora „justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”. Aceasta, deoarece, în practica sa, de exemplu, Decizia nr. 612 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iulie 2008, Curtea a observat că sintagma „justiția este unică” înseamnă că activitatea de judecată se realizează în România după aceleași coduri și aceleași legi, precum și de unul și

același sistem de autorități judecătorești, sintagma „justiția este imparțială” semnifică faptul că justiția este înfăptuită de către autorități special create, neutre și fără un interes concret în procesul pe care îl judecă, iar sintagma „justiția este egală pentru toți” izvorăște din principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, care se aplică tuturor părților din proces. Or, textele de lege ce formează obiectul prezentei excepții nu conțin niciun fel de norme care să aibă legătură cu aplicarea acestor principii fundamentale care stau la baza înfăptuirii justiției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Aurel Rus în Dosarul nr. 18.683/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 950

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Sallai în Dosarul nr. 24.310/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde domnul Mihai Alexandru Ionescu, consilierul juridic al părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Acesta solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, precizând, în esență, că textul de lege criticat nu este de natură să înfrângă principiul neretroactivității legii și nu aduce atingere dreptului la liberă exprimare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că prevederile legale ce formează obiectul acesteia sunt în deplin acord cu dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 24.310/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Sallai într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că definirea noțiunii de colaborator al Securității „nu este suficient de precisă, lăsând loc de interpretări care pot duce la concluzia că restrâng libertatea de exprimare a gândurilor și a opiniilor”. În opinia sa, această definiție „pune semnul egal între cel care își exprima liber opiniile cu privire la activitatea ori atitudinea unei anumite persoane și cel care, în mod efectiv, a desfășurat activități de informare curentă și constantă a Securității”. Precizează că „opiniile unei persoane,

exprimate într-o anumită perioadă istorică, reflectau educația și cultura din acea perioadă, ideea de țară, patriotism și apărare a țării, noțiuni care, pe parcurs, au căpătat alte semnificații în raport de evoluția societății, a concepțiilor și a legislației”. În continuare, susține că prevederile de lege criticate au caracter retroactiv, persoanele care cad sub incidența lor fiind puse în situația de a suporta consecințele unor acte și fapte săvârșite înainte de a cunoaște sau de a putea intui legislația actuală.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 2 lit. b) teza întâi: „În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Sallai în Dosarul nr. 24.310/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

b) *colaborator al Securității* — persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...)”

Textele din Constituție invocate de autorul excepției în motivarea criticii de neconstituționalitate sunt cele ale art. 30 alin. (1) și (2), care consacră caracterul inviolabil al libertății de exprimare și care interzic cenzura de orice fel, și cele ale art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că, prin dispozițiile art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, legiuitorul a explicat, în mod clar și lipsit de orice echivoc, noțiunea de colaborator al Securității. Precizând elementele care o definesc și care, odată întrunite, pot conduce la concluzia că o anumită persoană a fost colaborator al Securității, textul de lege criticat nu aduce în niciun fel atingere dreptului la liberă exprimare, astfel cum susține autorul excepției.

Curtea observă că preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 stabilea, la momentul emiterii acesteia, scopul reglementării ca fiind „o continuare, într-un mecanism nou, a procesului de deoalare a activităților exercitate de regimul comunist”, care a instaurat, în special prin intermediul Securității, „o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților lor fundamentale”. Curtea a reținut în jurisprudența sa, concretizată prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că „aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar, deconspirarea Securității, prin consemnarea publică a abuzurilor, și contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești”, iar scopul ordonanței, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești.

Curtea constată că nu poate reține nici criticile de neconstituționalitate referitoare la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât calificarea în prezent a unor fapte petrecute în trecut și reglementarea unor efecte juridice legate de aceste fapte nu constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele lor se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a actului normativ.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.074

din 8 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Neculai Jireghie în Dosarul nr. 19.149/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, domnul Mihai Alexandru Ionescu, consilier juridic cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul consilierului juridic al părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției. Precizează că, prin dispozițiile ordonanței de urgență criticate, nu se urmărește tragerea la răspundere juridică a persoanelor vizate de aceasta, ci doar consemnarea publică a faptelor acestora, considerând că nu sunt întemeiate criticile autorului excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 19.149/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Neculai Jireghie într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că nu se poate pretinde unui subiect de drept să răspundă pentru o conduită pe care a avut-o anterior intrării în vigoare a unei legi care califică această conduită ca reprobabilă. Precizează că subiectul de drept nu putea să prevadă ce va reglementa legiuitorul, iar comportamentul său este normal și firesc dacă se desfășoară în cadrul ordinii de drept atunci în vigoare. În opinia sa, din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, precum și din ansamblul acesteia, reiese că, prin acțiunea în constatare promovată de Colegiul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se tinde la angajarea unei răspunderi politice prin intermediul unei proceduri judiciare la finalul căreia, prin publicarea în Monitorul

Oficial al României, Partea a III-a, se ajunge la deschiderea unui veritabil „cazier politic”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 443/2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 2 lit. a): „*În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:*

a) *lucrător al Securității — orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.*”

— Art. 8 lit. a): „*Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și, după caz:*

a) *aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.*”

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție care consacără principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei

și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul articol 2 din ordonanța de urgență definerii termenilor cu care aceasta operează. În această ordine de idei, Curtea reține că prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată lucrător al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale. Totodată, Curtea observă că, astfel cum a statuat prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea constată că nici prevederile art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu nesocotesc dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, conținând norme

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) și art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Neculai Jireghie în Dosarul nr. 19.149/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.134

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie-Florin Mărienuțiu și Mihail-Gavril Popa în Dosarul nr. 1.495/59/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Mihail-Gavril Popa, lipsind celelalte părți.

procedurale care reglementează una dintre operațiunile tehnice care trebuie efectuată în etapa prealabilă sesizării instanței judecătorești cu soluționarea acțiunii în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Or, este evident că o astfel de normă procedurală nu poate avea caracter retroactiv, fiind posibilă aplicarea acesteia numai după momentul intrării în vigoare a actului normativ care o instituie.

În plus, preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost redactat la momentul emiterii acesteia, stabilea scopul reglementării ca fiind „o continuare, într-un mecanism nou, a procesului de deoalare a activităților exercitate de regimul comunist”, care a instaurat, în special prin intermediul Securității, „o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților lor fundamentale”. Curtea a reținut în jurisprudența sa, concretizată prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că „aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin consemnarea publică a abuzurilor, și contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești”, iar scopul ordonanței de urgență, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției Ilie-Florin Mărienuțiu a transmis note scrise, prin care solicită Curții să constate că „procedura de citare nu este legal îndeplinită, deoarece în proces participă persoane lipsite de calitate procesuală, iar pe de altă parte nu se cunoaște cine are calitate procesuală”, propunând ca, până la termenul de judecată, Curtea Constituțională să solicite Baroului Arad să indice numele, adresa și numărul exact al membrilor acestui barou care au votat și semnat Hotărârea Adunării Generale Ordinare nr.1 din 17 martie 2006, considerând că aceste persoane au calitate procesuală în Dosarul nr. 1.495/59/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, respectiv în Dosarul nr. 547D/2009 al Curții Constituționale. Totodată, consideră că instanța de contencios constituțional trebuie să-și reconsidere jurisprudența și să admită excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, reiterând motivele invocate în fața instanței de fond.

Autorul excepției Mihail-Gavril Popa, la rândul său, solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale.

Reprezentantul Ministerului Public arată că instanța de contencios constituțional nu poate mări sau restrânge cadrul procesual față de cel stabilit de instanța de fond și apreciază că fiind legal îndeplinită procedura de citare.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de către autorii excepției, întrucât aceasta este de competența instanței investite cu soluționarea fondului cauzei, și constată că procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele invocate în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.495/59/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ilie-Florin Măriențiu și Mihail-Gavril Popa cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă plângerea împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală aduc atingere egalității în drepturi, condițiilor și limitelor restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, înfăptuirii justiției, precum și dreptului la un proces echitabil, respectiv dreptului oricărei persoane acuzate de a solicita audierea martorilor acuzării și de a obține citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării, întrucât judecătorul verifică rezoluția sau ordonanța atacată doar pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, persoana vătămată neputând solicita proba cu martori sau alte probe necesare unei juste soluționări a cauzei.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor și principiilor constituționale invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorii

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie-Florin Măriențiu și Mihail-Gavril Popa în Dosarul nr. 1.495/59/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 237/2007, nr. 539/2007 și nr. 250/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) privind statul român, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) și (3) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 paragrafele 1 și 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la garanțiile unui proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 770 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008, și Decizia nr. 1.277 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2009, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.168

din 17 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal, excepție invocată de Vinetu Czapa în Dosarul nr. 6.567/211/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 81 din 5 februarie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.567/211/2006, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal**, excepție invocată de Vinetu Czapa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional deoarece nu este suficient de predictibil. Astfel, întrucât noțiunea de „inducere în eroare” nu are o definiție juridică, se ajunge la imposibilitatea obiectivă de a delimita în vreun fel conținutul acesteia, atâta timp cât în orice convenție în care părțile contractante doresc să îndeplinească anumite obiective cu caracter pecuniar se va uza de manopere apte să convingă partea cocontractantă de faptul că opera lor este cea mai bună. Se încalcă astfel și drepturile celor ce cu bună-credință își exercită drepturile și libertățile economice, comerciale sau contractuale. Se mai arată că art. 215 alin. 2 din Codul penal reglementează o infracțiune unică complexă, care absoarbe în ea mijlocul fraudulos, astfel încât acesta nu mai poate fi reținut ca infracțiune de sine stătătoare și pedepsit în concurs cu infracțiunea calificată. De aceea, textul de lege criticat conține o dublă sancționare pentru aceeași infracțiune, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale invocate. Cât privește art. 215 alin. 3 din Codul penal, se arată că încalcă și prevederile care statuează că nimeni nu poate fi întemnițat pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală, cuprinse în art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Tribunalul Cluj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1—3 din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 215 alin. 1—3: „*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.*

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calitate mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție privind dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori și art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, privind interzicerea privării de libertate pentru datorii.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile art. 215 alin. 1—3 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte din Constituție și din documentele internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici asemănătoare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 403 din 16 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 19 iunie 2006, Decizia nr. 474 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, Decizia nr. 709 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 7 noiembrie 2006, sau Decizia nr. 679 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din

16 octombrie 2007, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în art. 215 din Codul penal, pentru motivele acolo arătate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal, excepție invocată de Vinetu Czapa în Dosarul nr. 6.567/211/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.205

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Puiu în Dosarul nr. 11.771/233/2008 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.771/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Puiu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Judecătoria Galați opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimire în judecată*, care au următorul conținut:

— Art. 278¹ alin. 2: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la prevederile art. 16 din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 232 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 20 aprilie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arătând că prevederile legale criticate se

aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legal criticate și nu sunt de natură a afecta în vreun fel exercițiul vreunui drept ori al unei libertăți.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Puiu în Dosarul nr. 11.771/233/2008 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.209

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petre Stanciu în Dosarul nr. 20.091/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apei București, consilierul juridic cu delegație la dosar și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul părții Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apei București solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 20.091/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 197 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Petre Stanciu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), art. 1 alin. (5) și art. 20, deoarece, în detrimentul unui proces echitabil, creează un statut preferențial participanților la procesul penal, respectiv celor care au fost prezenți la efectuarea unui act. De asemenea, dacă, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, respectarea legilor este obligatorie, atunci acoperirea unei nulități relative și recunoașterea producerii de efecte juridice a actului contestat echivalează cu recunoașterea ca valabil a actului întocmit cu încălcarea legii.

Iată de ce autorul excepției consideră că legiuitorul ar trebui să sancționeze cu nulitatea orice act procedural efectuat cu încălcarea legii, fără a condiționa contestarea acestuia de o anumită limită temporală.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 197 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Încălcările care atrag nulitatea*, care au următorul conținut: „*Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. 2 atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 403 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petre Stanciu în Dosarul nr. 20.091/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.210

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ileana Livia Cioteanu în Dosarul nr. 399/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 3 august 2005, Curtea a statuat că instituirea unor „termene privind invocarea încălcării dispozițiilor legale ce reglementează desfășurarea procesului penal (cu excepția încălcărilor vizând dispozițiile prevăzute de art. 197 alin. 2 din același cod) nu este de natură să aducă atingere drepturilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, este menită să asigure soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în concordanță cu exigențele constituționale ale dreptului la un proces echitabil. De asemenea, contrar susținerilor autorului excepției, nu se aduce atingere în acest mod principiului egalității cetățenilor în fața legii, eventuala necunoaștere a legii nefiind, de altfel, un criteriu de discriminare, în sensul dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală. În plus, faptul că, în conformitate cu art. 197 alin. 4 teza finală din Codul de procedură penală, instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, constituie o garanție că nerespectarea legii nu va rămâne nesancționată.”

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 399/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 249 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ileana Livia Cioteanu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la prezumția de nevinovăție, deoarece contravin art. 91 din Codul penal și tuturor legilor care consacră această prezumție, pedepsele și amenziile

putând fi date doar în urma unei judecăți în instanță și nicidecum în urma unei judecăți ce emană de la organul de urmărire penală.

Mai arată autorul că ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ contravine dispozițiilor art. 5 paragrafele 3 și 4 și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 249 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Cazurile și procedura scoaterii de sub urmărire penală*, care au următorul conținut: „*Scoaterea de sub urmărire penală are loc când se constată existența vreunuia dintre cazurile prevăzute în art. 10 lit. a)–e) și există învinuit sau inculpat în cauză.* [...]”

În cazul prevăzut la art. 10 lit. b¹) procurorul se pronunță prin ordonanță.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 424 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Curtea a constatat că „dispozițiile

art. 249 alin. 3 din Codul de procedură penală dispun cu privire la posibilitatea procurorului de a se pronunța prin ordonanță atunci când constată că fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. Or, ținând seama de rolul constituțional al acestuia de apărător al ordinii de drept și de reprezentant al intereselor generale ale societății, legea, prin art. 18¹ din Codul penal, a atribuit procurorului competența de a stabili în concret, în faza de urmărire penală, gradul de pericol social al unei infracțiuni, cu consecința directă a posibilității de a aplica una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute în art. 91 din Codul penal. Aceasta nu echivalează însă cu atingerea dreptului la un proces echitabil, deoarece soluțiile de netrimiterie pronunțate de procuror, inclusiv aceea de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ, nu sunt acte de jurisdicție, ci acte supuse cenzurii instanței de judecată, la plângerea persoanei interesate, potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea mai constată că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală, deoarece o soluție de scoatere de sub urmărire penală, fie ea și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ, ce presupune stabilirea unei vinovății, nu echivalează cu înfrângerea principiului constituțional. A admite o astfel de teorie presupune strivirea rolului constituțional al procurorului care în activitatea judiciară apără interesele generale ale societății, ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, sens în care acesta își exercită funcția publică de acuzare. De pildă, rechizitoriul reprezintă pe lângă actul de sesizare al instanței de judecată sinteza acuzării care ține de scopul procesului penal astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Iată de ce, Curtea constată că, de esența prezumției de nevinovăție este atât dreptul învinuitului de a nu fi obligat să-și probeze nevinovăția, cât și dreptul acestuia de a proba lipsa de temeinicie a vinovăției stabilite. Prin urmare, chiar dacă prin ordonanța procurorului dispusă potrivit art. 249 alin. 3 din Codul de procedură penală se stabilește că fapta imputată nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, aceasta nu echivalează cu încălcarea prezumției de nevinovăție, învinuitul ori inculpatul având, așa cum s-a arătat mai sus, posibilitatea de a contesta în fața judecătorului soluția de netrimiterie în judecată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ileana Livia Cioteanu în Dosarul nr. 399/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.211

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Guido Burbello în Dosarul nr. 12.873/55/2008 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.873/55/2008, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Guido Burbello în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11, art. 20 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 131 alin. (1), precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care sintagma „persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate” permite ca o autoritate sau un organ al statului să poată fi titular al dreptului de a contesta în fața judecătorului o plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

Judecătoria Arad — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată*, care au următorul conținut:

— Art. 278¹ alin. 1: „După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional în numeroase rânduri și prin raportare la aceleași prevederi invocate și în prezenta cauză. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 697 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, și a Deciziei nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește modul de interpretare și aplicare al dispozițiilor legale criticate, Curtea constată că un asemenea procedeu excedează, potrivit art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, competenței sale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Guido Burbello în Dosarul nr. 12.873/55/2008 al Judecătorei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

